

# DARE DEVILS

Uit vliegtuigen springen, hoge gebouwen beklimmen zonder zekering of met Lamborghini's racen. Niet bepaald doorsnee hobby's, maar voor de mannen in deze serie (bijna) dagelijkse kost. Wat bezielt ze om zo veel adrenaline op te zoeken?

TEKST JEROEN JANSEN  
FOTOGRAFIE MARTHE HENNINK



## 'Ik heb mijn ogen dichtgedaan en gewacht tot de herrie voorbij was'

Met 230 kilometer per uur crashen op het circuit van Spa-Francorchamps? Een gevalletje *been there, done that* voor adrenalinejunkie slash Lamborghini-coureur Jeroen Mul (27).

'De sensatie van het rijden met een snelle auto is het mooiste dat er is. Het gevoel dat ik honderd procent controle heb over die machine, dat is met niets te vergelijken. Het was vroeger altijd mijn droom om ooit Formule 1 te rijden, maar na een jaar in de Formule 3 besepte ik dat ik niet de connecties en de benodigde sponsoring had. Ik besloot me te focussen op het racen met tourwagens, wat is uitgegroeid tot wat het nu is: een fulltime job als GT3 Junior-coureur bij Lamborghini. Tijdens het racen

heb je een bepaalde vorm van adrenaline nodig. Je bent je continu maximaal aan het concentreren om je auto goed te besturen. De adrenaline helpt om die concentratie scherp te houden. Als je ook maar een moment je concentratie verliest, kan het fout gaan. Een van mijn spectaculairste crashes was op Spa-Francorchamps. Mijn achterwiel raakte het voorwiel van een andere auto, waardoor ik met 230 kilometer per uur op mijn dak terecht kwam. Ik gleed door op mijn dak, kwam weer op mijn wielen terecht en werd *nét* gemist door twee andere auto's. Ik dacht: er komen nog vijftien auto's aan, als iemand mij raakt, ben ik de Sjaak. Ik heb mijn ogen dichtgedaan en gewacht tot de herrie voorbij was.'



## ‘Zestien man politie sloeg me hard in de boeien’

**Hoge gebouwen, hijskranen, voetbalstadions. Freeclimber Peter Spoelma (30) doet niets liever dan ze beklimmen. Zónder zekering. Da's heel gevaarlijk en vaak illegaal, weet ook Peter.**

‘Vijftien jaar geleden zag ik freerunners op tv: mensen die zich acrobatisch over obstakels bewegen. Dat ben ik gaan nadoen en ik ben er nooit meer mee gestopt. Tot ik een blessure kreeg: jumpers knee. Ik moest op zoek naar iets anders. Mijn vrienden van freeruncollectief Munkimotion wilden de hijskraan bovenop de A'DAM Toren beklimmen en vroegen me mee. Ik moest tegelijkertijd klimmen, mezelf veilig houden én de beveiliging in de gaten houden. De Amsterdam ArenA beklimmen is het vetste wat ik

ooit heb gedaan. Er ging veel onderzoek aan vooraf: waar kunnen we het terrein op, hoe komen we weer weg. De eerste keer dat we 'm beklommen, ging het alarm af toen we naar beneden wilden. We schrokken ons lam! Ver beneden ons op het veld liep een securitymannetje, het duurde een half uur voor 'ie weg was. Daarna zijn we ongezien weggekomen. Zo'n hoog gebouw beklimmen is heel gevaarlijk, maar ik ben er inmiddels ervaren in. Het mag ook vaak niet, hè. Ik ben weleens gepakt, toen ik foto's aan het maken was in de Noord-Zuidlijn. Ineens stond de politie tegenover me, met zestien man en veel poeha. Ze hebben me hard in de boeien geslagen, maar uiteindelijk kwamen we weg met een boete van 100 euro.’



## 'Ik deed er twee uur over om uit die spleet te klimmen'

**Evert Heintz (43) is van jongs af aan al gefascineerd door de bergen. Hij bekwaamde zich in het klimmen, maar leerde op harde wijze dat z'n passie niet zonder gevaar is.**

'Bergklimmen is een metafoor voor het leven: je leert, moet met moeilijke situaties omgaan en ervaart een gevoel van overwinning als je de top bereikt. Ik stap graag uit mijn comfortzone, waar de gezonde stress de baas is en waar 'flow' ontstaat. Dan gaan de dingen makkelijk en leer je volop. Op die momenten kun je meer dan je voor mogelijk houdt. Maar bergbeklimmen kan ook fout gaan. Samen met een vriend wilde ik een noordwand van 500 meter beklimmen, om daarna naar beneden te skiën. Die vriend kwam later, dus ik ben alleen op verkenning gegaan. Voor dat ik in de noordwand kwam, moest ik over een rand-

spleet. Op het moment dat ik eroverheen wilde klimmen, zakke de grond onder mijn voeten weg en lag ik 15 meter lager. Ik heb veel geluk gehad: de spleet waarin ik was gevallen was veel dieper, maar een sneeuwbrug brak mijn val. Ik had niks gebroken, maar ik stond er wel alleen voor. Als er één ding fout was gegaan, was ik er geweest. Ik was bang, maar door die angst te voelen en er zonder oordeel naar te kijken, kon ik helder blijven denken en handelen. Ik deed er twee uur over om uit die spleet te klimmen, daarna heb ik vijf minuten de tijd genomen om te voelen dat ik nog leefde. Vijf hechtingen en vijf dagen later hebben die vriend en ik alsnog een berg van 4000 meter beklommen. Dat moest wel, anders zou ik nooit meer durven klimmen. *Face the fear.*'



## ‘Het is alsof je Formule 1 rijdt in een dwangbuis’

**Uit een vliegtuig springen en met snelheden tot 300 kilometer per uur tussen de bergen door zoeven. Er zijn er niet veel in de wereld die doen wat Jarno Cordia (40) doet.**

‘Doordat er niet veel andere mensen zijn die dit doen, heb ik er mijn werk van kunnen maken. Ik word overal ter wereld ingehuurd voor videoshoots en filmstunts. Ik ben dan de cameraman in wingsuit, de producer en de stuntcoördinator in één. Na al die jaren en sprongen krijg ik nog steeds een rush. Als je die rush niet voelt, ben je niet de juiste persoon voor deze sport. Het enige wat vervaagt is de angst, je hebt zelf de controle: horizontaal vliegen, stuurbewegingen maken, versnellen van 80 naar 250 kilometer per uur. Alsof je superman

bent, maar dan in een groot pak. Dat pak genereert ‘lift’ waardoor je niet alleen naar beneden valt, maar ook vooruit kunt. Het wingsuit vergroot alle bewegingen van je lichaam extreem uit en dat maakt het sturen heel precies, maar ook moeilijk. Daarbij heb je in zo’n wingsuit ook nog eens minder bewegingsvrijheid. Het is alsof je Formule 1 rijdt in een dwangbuis. Met veel trainen is het een sport die je redelijk veilig kunt beoefenen. Het probleem is dat je het zo gevaarlijk kunt maken als je zelf wilt. Tot hoe ver wil je dan gaan? Tijdens de 5500 sprongen die ik heb gemaakt, heb ik nooit een écht gevaarlijk moment beleefd. Eén keertje kwam ik met mijn schouder tegen de deur van het vliegtuig aan toen ik uit het toestel sprong.’ ✧